

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/128/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121355777
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:6121355777.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej spore žalobkyne: H. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX/XX, XXX XX D., zastúpenej Mgr. Štefanom Slováčikom, advokátom so sídlom Štefánikova trieda 33, 949 01 Nitra, IČO: 36 110 787, proti žalovanej: A. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX R. XXX, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Cimrák, s.r.o., so sídlom Štefánikova 7, 949 01 Nitra, IČO: 36 868 876, o zaplatenie 10.000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 14C/1/2022-100 zo dňa 13.07.2022 v spojení s opravným uznesením č. k. 14C/1/2022-106 zo dňa 18.07.2022 a č. k. 14C/1/2022-110 zo dňa 29.07.2022 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku o trovách konania p o t v r d z u j e .

Žalovanej voči žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením v spojení s opravnými uzneseniami konanie zastavil, žalovanej voči žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania a žalobkyni vrátil súdny poplatok vo výške 293,30 eura po právoplatnosti tohto uznesenia prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil s odkazom na ustanovenia § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „Zákon o súdnych poplatkoch“). Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa návrhom na vydanie platobného rozkazu domáhala úhrady dlžnej istiny vo výške 10.000 eur s spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej istiny vo výške 10.000 eur od 01.01.2019 do zaplatenia. Návrh odôvodnila tým, že žalobkyňa v postavení veriteľa a žalovaná v postavení dlžníka uzatvorili Zmluvu o pôžičke dňa 19.12.2013, na základe ktorej sa zmluvné strany dohodli na zapožičaní peňažných prostriedkov v celkovej výške 10.000 eur. Žalovaná do podania žaloby aj napriek viacerým ústnym výzvam zo strany žalobkyne požičanú sumu vo výške 10.000 eur nevrátila. Okresný súd Banská Bystrica, pracovisko upomínacieho súdu, rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 4Up/668/2021 z 22.06.2021, ktorým žalovanej uložil povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobkyni istinu vo výške 10.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10.000 eur od 01.01.2019 do zaplatenia alebo, aby v tej istej lehote podala odpor. Ďalším výrokom uložil žalovanej povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobkyni trovy konania vo výške 975,38 eura cestou splnomocneného právneho zástupcu. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná v zákonnej lehote odpor. Keďže žalovaná podala v zákonnej lehote vecne odôvodnený odpor, platobný rozkaz bol zrušený a vec bola na návrh žalobkyne na pokračovanie konania postúpená Okresnému súdu Nitra ako súdu príslušnému na konanie podľa Civilného sporového poriadku dňa 05.01.2022.

2. Okresný súd Nitra nariadil vo veci pojednávanie na 13.07.2022 o 9.00 hod., pred otvorením pojednávania právny zástupca žalobkyne uviedol, že podľa jeho právneho posúdenia odporučil žalobkyni, aby bola táto žaloba vzatá späť, pretože možno predpokladať, že bude zamietnutá ako nedôvodná, keďže pohľadávka nebola do konkurzu prihláškou prihlásená. Vzhľadom na prítomnosť aj právnej zástupkyne žalovanej poznamenal, že nie je úmyslom žalobkyne navyšovať trovy konania, preto berie žalobu späť v celom rozsahu a žiada konanie zastaviť. Žalobkyňa využila svoje dispozičné oprávnenie disponovať s predmetom konania a keďže k späťvzatiu došlo pred otvorením prvého pojednávania, súd nežiadal súhlas žalovanej so späťvzatím žaloby a konanie v celom rozsahu zastavil.

3. V súvislosti s rozhodovaním o trovách konania súd dospel k záveru, že z procesného hľadiska nepochybne zavinila zastavenie konania žalobkyňa tým, že na pojednávaní dňa 13.07.2022 vzala žalobu späť ústne do zápisnice bez toho, aby žalobkyňa dosiahla zaplatenie dlžnej istiny vo výške 10.000 eur s príslušenstvom. Vzhľadom na to rozhodol súd o nároku na náhradu trov podľa § 256 ods. 1 CSP a žalovanej, ktorá nezavinila zastavenie konania, priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v celom rozsahu. Súd v danej veci nevidel žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na rozhodnutie v zmysle § 257 CSP. Keďže k späťvzatiu došlo ešte pred otvorením prvého pojednávania, súd vrátil žalobkyni zaplatený súdny poplatok za žalobu (300 eur), ktorý krátil v zmysle zákona o 6,70 eura (keďže 1 % zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 300 eur predstavuje 3 eura), a teda žalobkyni vrátil súdny poplatok v sume 293,30 eura cestou prevádzkovateľa systému po právoplatnosti tohto uznesenia.

4. Súd prvej inštancie opravným uznesením č. k. 14C/1/2022-106 zo dňa 18.07.2022 opravil podľa § 234 ods. 2 a § 224 CSP napadnuté uznesenie č. k. 14C/1/2022-100 zo dňa 13.07.2022 vo výroku III. tak, že správne mal súd žalobkyni vrátiť súdny poplatok vo výške 293,30 eura, a nie v sume 270 eur. V dôsledku chyby v počítaní nastal nesúlad medzi odôvodnením a výrokom napadnutého uznesenia, ktorý bolo potrebné odstrániť predmetným opravným uznesením.

5. Opravným uznesením č. k. 14C/1/2022-110 zo dňa 29.07.2022 súd prvej inštancie opravil podľa § 234 ods. 2 a § 224 CSP napadnuté uznesenie č. k. 14C/1/2022-100 zo dňa 13.07.2022 v časti dátumu jeho vydania a označenia žalovanej a opravil opravné uznesenie č. k. 14C/1/2022-106 zo dňa 18.07.2022 v časti označenia žalovanej, v časti označenia právneho zástupcu žalovanej, vo výrokovej časti uznesenia a odôvodnenia písomného vyhotovenia tohto uznesenia v bodoch 6, 7 a 11 v časti dátumu vydania uznesenia č. k. 14C/1/2022-100 zo dňa 13.07.2022. Súd uviedol, že uvedené opravy bolo potrebné vykonať z dôvodu chýb v písaní v napadnutom uznesení č. k. 14C/1/2022-100 zo dňa 13.07.2022 a v opravnom uznesení č. k. 14C/1/2022-106 zo dňa 18.07.2022.

6. Proti uzneseniu č. k. 14C/1/2022-100 zo dňa 13.07.2022 v spojení s opravným uznesením č. k. 14C/1/2022-106 zo dňa 18.07.2022 a č. k. 14C/1/2022-110 zo dňa 29.07.2022 vo výroku o trovách konania podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie navrhujúc napadnuté uznesenie zmeniť tak, že žiadna zo strán konania nemá nárok na náhradu trov konania. Odvolanie odôvodnila podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Uviedla, že žalobkyňa sa žalobou domáhala zaplatenia sumy titulom uzatvorenej zmluvy o pôžičke. Obrana žalovanej spočívala iba v tom, že bola v rozsahu žalobou uplatnenej pohľadávky oddĺžená. Z dôvodu, že žalobkyňou uplatnená pohľadávka mohla byť uspokojená iba v konkurze, pokladala za nehospodárne a vôbec neúčinné vymáhať nárok vo vzťahu k žalovanej na súde, a preto vzala žalobu späť. Okolnosti prípadu na jej strane zakladajú pri rozhodovaní súdu o trovách konania aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. Poukázala na správanie sa žalovanej, ktorá napriek neuhradeniu ani len časti pôžičky, ktorú nijako nespochybnila, sa vo vzťahu k nej dala oddĺžiť konkurzom. Žalobkyňa tiež poukázala na nezrovnalosti v doručovaní správcu ohľadom konkurzu - oznámenie o začatí konkurzného konania jej nebolo doručené z dôvodu vrátenia zásielky ako „adresát neznámy“, a to napriek tomu, že na adrese O. XXXX/XX v D. má trvalý pobyt. Napadnuté uznesenie považovala za nepreskúmateľné.

7. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že napadnuté uznesenie je vecne správne. Žalobkyňa pritom v odvolaní neuviedla žiadne relevantné dôvody, pre ktoré by mal súd pristúpiť k aplikácii § 257 CSP. Ku späťvzatiu žaloby v danom prípade nedošlo pre správanie sa žalovanej, ktorá voči žalobkyni neplnila nič, naopak zastavenie konania z procesného hľadiska zavinila práve žalobkyňa. Žalobkyňa mohla dôvody späťvzatia žaloby, ktoré uvádza v podanom odvolaní, podrobne opísať už v čase späťvzatia s tvrdením o zavinení žalovanej na tomto späťvzatí. Keďže tak neurobila, súd prvej inštancie nemal dôvod na domýšľanie si nejakých dôvodov, ktoré by mohli z obsahu spisu vyplývať. Dôvodom späťvzatia žaloby zo strany žalobkyne bolo to, že na základe právneho posúdenia a zväženia

okolností prípadu dospela k záverom, že možno predpokladať zamietnutie žaloby, pričom nebolo jej úmyslom v tomto smere navyšovať trovy konania. Všetky uvedené skutočnosti nasvedčovali tomu, že išlo o nedôvodnú žalobu, ktorú vzala žalobkyňa bez ingerencie súdu a tiež žalovanej späť. Na danom mieste treba preto zavinenie zastavenia konania z procesného hľadiska pričítať žalobkyňi.

8. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) rozhodujúc o podanom odvolaní žalobkyne uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil. Zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd preto na dôvažok dodáva nasledovné:

9. Podľa obsahu spisu sa predmetné konanie začalo dňa 30.05.2021, kedy žalobkyňa doručila Okresnému súdu Banská Bystrica návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým sa domáhala úhrady dlžnej istiny vo výške 10.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej istiny vo výške 10.000 eur od 01.01.2019 do zaplatenia. Po podaní odporu žalovanej proti vydanému platobnému rozkazu sp. zn. 4Up/668/2021 z 22.06.2021, ktorým žalobe vyhovel, bol platobný rozkaz zrušený a vec bola na návrh žalobkyne na pokračovanie konania postúpená Okresnému súdu Nitra. Okresný súd Nitra nariadil vo veci pojednávanie na deň 13.07.2022 o 9.00 hod. a pred otvorením tohto pojednávania právny zástupca žalobkyne zobral žalobu v celom rozsahu späť a súd prvej inštancie napadnutým uznesením konanie zastavil, žalovanej voči žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania a žalobkyňi vrátil súdny poplatok. Proti tomuto uzneseniu vo výroku o trovách konania podala žalobkyňa odvolanie. Odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal najmä z nižšie citovaných zákonných ustanovení:

10. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

11. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

12. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. Z ustanovení Civilného sporového poriadku pojednávajúcich o trovách konania vyplýva, že nárok na náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Pokiaľ sporovej strane možno pričítať procesné zavinenie, táto strana je povinná nahradiť druhej strane trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa uplatní pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, ak už vnikol procesnoprávny vzťah medzi súdom a oboma stranami sporu a medzi stranami sporu navzájom. V súvislosti so zastavením konania sa zavinenie posudzuje len z procesného hľadiska, a nie podľa ustanovení hmotného práva, lebo potom by šlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej a súd by sa po zastavení konania ďalej zaoberal tým, či nárok bol uplatnený dôvodne. Predmetné sporové konanie sp. zn. 14C/1/2022 bolo právoplatne zastavené (výrok I.), preto z procesného hľadiska bol daný dôvod na aplikáciu ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

14. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie ustálil, že pri posudzovaní dôvodu späťvzatia žaloby uvedeného právnym zástupcom žalobkyne na pojednávaní dňa 13.07.2022 výlučne z procesného hľadiska a s ohľadom na obsah spisu bol daný dôvod na aplikáciu ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, a teda priznať protistrane náhradu trov konania stranou, ktorá zavinila zastavenie konania. Súd prvej inštancie sa správne obmedzil na skúmanie procesného zavinenia na zastavení predmetného konania, a to v tom smere, že skúmal, z akého dôvodu žalobkyňa vzala podanú žalobu späť. V predmetnom spore právny

zástupca žalobkyne späťvzatie žaloby odôvodnil tým, že podľa jeho právneho posúdenia odporučil žalobkyni, aby bola táto žaloba vzatá späť, pretože možno predpokladať, že bude zamietnutá ako nedôvodná, keďže pohľadávka vo výške 10.000 eur s prísl. nebola do konkurzu prihláškou prihlásená. Vzhľadom na to, že na pojednávaní dňa 13.07.2022 bola prítomná aj právna zástupkyňa žalovanej, poznamenal, že nie je úmyslom žalobkyne navyšovať trovy konania, preto berie žalobu späť v celom rozsahu a žiada konanie zastaviť.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody späťvzatia žaloby súd prvej inštancie správne posúdil otázku zavinenia zastavenia konania a s tým spojenú otázku náhrady trov konania, keďže je nepochybné, že zastavenie konania zapríčinila žalobkyňa. Žalobkyňa aj sama v podanom odvolaní potvrdila, že ňou uplatnená pohľadávka mohla byť uspokojená iba v konkurze, preto pokladala za nehospodárne a vôbec neúčinné vymáhať nárok vo vzťahu k žalovanej na súde, čo ju viedlo k späťvzatiu žaloby. Z uvedeného vyplýva, že ku späťvzatiu žaloby nedošlo pričinením žalovanej, ale na základe vôle žalobkyne, preto výlučne žalobkyňa nesie zodpovednosť za zastavenie konania a je dôvodné, aby protistrane - žalovanej nahradila vzniknuté trovy konania.

16. Odvolací súd sa stotožnil aj s právnym záverom súdu prvej inštancie ohľadne dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, ktoré súd prvej inštancie v prejednávanej veci nevzhladol.

17. Účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Pri aplikácii ustanovenia § 257 CSP musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Uplatnenie tohto osobitného kritéria na nepriznanie náhrady trov konania prichádza do úvahy len výnimočne, a preto sa musí vykladať prísne reštriktívne. Do úvahy treba brať tiež také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnúť i na postoj strán sporu v konaní.

18. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré v podanom odvolaní uvádzala žalobkyňa, nebolo možné v rámci odvolacieho konania vyhodnotiť podľa § 257 CSP ako dôvody, pre ktoré by žalovanej súd nemal priznať vzniknutý nárok na náhradu trov konania, keď žalobkyňa zavinila zastavenie konania späťvzatím žaloby v celom rozsahu. Žalobkyňa v podanom odvolaní poukazovala na správanie sa žalovanej, ktorá napriek tomu, že neuhradila ani len časť poskytnutej pôžičky, sa dala oddlžiť konkurzom, a súčasne namietala nezrovnalosti pri doručovaní oznámenia o začatí konkurzného konania. Ani jeden z uvedených dôvodov však nemožno považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa. Skutočnosť, že žalovaná využila inštitút konkurzu z dôvodu zlej finančnej situácie nie je sám o sebe dôvodom, pre ktorý by bolo nespravodlivé, resp. neprímerane tvrdé, aby jej bol v predmetnom spore priznaný nárok na náhradu trov konania, pretože žalobkyňa mala možnosť svoju pohľadávku prihlásiť do konkurzu podľa § 166a ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a domáhať sa jej uspokojenia v konkurze. Žalobkyňa tak neurobila, ale zvolila postup, ktorým sa podanou žalobou domáhala zaplatenia sumy 10.000 eur s prísl. v predmetnom spore, aj keď si bola vedomá, že túto svoju pohľadávku si neprihlásila v konkurze a v iniciovanom súdnom spore nemôže byť so svojou žalobou úspešná z dôvodu oddĺženia žalovanej. Nezrovnalosti pri doručovaní oznámenia o začatí konkurzného konania žalobkyni s predmetným sporom nemajú žiadnu priamu súvislosť, preto tento dôvod nemožno považovať za relevantný pri prípadnej aplikácii § 257 CSP. Uplatnenie dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania prichádza do úvahy len výnimočne, no v predmetnom spore uvádzaná opodstatnená výnimočnosť a neprímeraná tvrdosť absentuje.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalovanej priznal nárok na ich náhradu voči žalobkyni v celom

rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací žalobu) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).